

Jeg skal her i de kommende dage deltage i Arktisk Råd i Rusland, i Sibirien. Russerne skal herefter overlade formandskabet til Norge, og det betyder, at over de næste 3 gange 2 år har Norge, Danmark og Sverige formandskabet i Arktisk Råd, og der er det klart, at vi vil bruge det til at koordinere en fælles stærk indsats for i den grad at sætte klimaet på dagsordenen i Arktisk Råd.

Sådan kunne jeg nævne mange af de ting, hr. Ole Stavad foreslog. Kunne man forestille sig nationale forskningsmidler, som kunne være nogle, man også kunne allokere så at sige til universiteter og lærestalter i de øvrige nordiske lande? Det er da en interessant tanke, som jeg synes man kan udforske nærmere, men jeg kan i hvert fald sige, at i hele den budgetproces er NordForsk, altså netop forskningsindsatsen, jo noget af det, vi i fællesskab har valgt at prioritere allerhøjest i forhold til, hvad effektiviseringsgevinsterne bliver brugt til.

Kl. 15.40

Der blev nævnt noget om grænsehindringer. Det har jeg været inde på.

Til sidst til hr. Stavad, som helt konkret spurgte til Østersøsamarbejdet. Hvor er den danske regerings engagement blevet af? blev der spurgte. Jeg vil sige, at der er et meget stærkt engagement. Jeg mener, at det f.eks. kommer til udtryk ved, at flere af ministerrådene gerne inviterer baltiske kolleger – det gør vi f.eks. i mit eget Miljøministerråd – for at koordinere ting i fællesskab. Men jeg må så også bare konstatere, at det somme tider er svært, for om vi kan lide det eller ej, er balternes fokus i disse år, så relativt kort efter at de er blevet optaget i EU, meget vendt mod EU-samarbejdet. Men det skal jo ikke forhindre os i at gøre forsøget. Der er også hele frivillighedsprogrammet, som jeg har nævnt, og som er en central ting i forhold til Østersøregionen, lige så vel som man også kunne nævne University of the Humanities; det er jo et meget, meget centralt nordisk initiativ i Vilnius, hvor man virkelig også fokuserer på noget, der ligger lidt ud over det kernenordiske område.

Fru Anita Knakkegaard spurgte: Hvordan vil regeringen få nedsat antallet af nordiske lægestuderende? Det er jo et overordentlig relevant spørgsmål. Jeg kan sige, at regeringen umiddelbart efter sommerferien besluttede at nedsætte to hurtigtarbejdende arbejdsgrupper, og det skal tages bogstaveligt: Inden udgangen af næste måned skal de komme med nogle for-

slag til løsningsmodeller for de her problemer med henblik på, at de løsninger, vi finder frem til, skal virke allerede fra næste sommer, altså fra næste optagelsesår.

Den ene arbejdsgruppe skal komme med forslag til regulering af optaget af studerende med adgangsgivende eksamener fra andre lande til de videregående uddannelser i Danmark, og den anden arbejdsgruppe har fået til opgave at komme med nogle forslag til, hvordan vi kan justere bonusordninger, herunder det, der hedder Bonus A, og afdække, om – det var fru Anita Knakkegaard også inde på – indførelsen af en ny karakterskala kan medføre utilsigtede virkninger i forhold til optagelsessystemet.

Så det er altså noget, vi i den grad har sat fokus på. Vi har selvfølgelig også set tallene, og det udvikler sig temmelig voldsomt, og derfor har vi også allerede nu taget det op over for den nye svenske regering. Videnskabsministeren har i et brev til sin nye kollega Lars Leijonborg, undervisningsministeren i Sverige, straks anmodet om at få et møde, hvor det her skal på dagsordenen.

Tak til fru Bente Dahl for de pæne ord og den konstruktive tilgang. Og så synes jeg jo på baggrund af de diskussioner, vi havde sidste år, om, hvordan man skulle komme igennem med de ændringer, der var på kulturområdet, at det var rigtig interessant at høre fru Bente Dahls vurdering af, at det altså heldigvis er landet fornuftigt og på benene.

Hr. Kristen Touborg sagde: Vær vedholdende i forhold til budgettet. Og det løfte vil jeg gerne give også i forhold til det her med at være vedholdende, sådan at vi får et budget, der er til at læse. Jeg tror, at vi alle her i salen må erkende, at det ikke er verdens letteste opgave, og så er det jo i hvert fald en umulighed for temmelig mange andre at gå ind at overskue: Hvad er det for bevægelser, der sker, og på hvilke poster? Det arbejde er sat i gang. Så det løfte vil jeg meget gerne give.

Så vil jeg gerne have lejlighed til at vende tilbage til de bekymringer, der blev udtrykt omkring forbrugerområdet. Jeg kan forstå, at der er nogle spørgsmål på vej; jeg har ikke selv haft lejlighed til at se dem endnu.

På ét punkt, sagde hr. Kristen Touborg, er regeringen markant uengageret, og det var så det her med de selvstyrende områders rolle, og det kom fru Line Barfod og hr. Høgni Hoydal jo også ganske meget ind på. Der må jeg sige, at det synes jeg er en urimelig anklage.